

Bílá (Memory) - Gott, Karel

Svítá, jako zázrakem svítá,
tichem rozjel se výtah, kamsi do patra níž.
Ráno vstává a mává křídly na roletách,
hleď, už den začíná.

Bílá včera náhle tu stála,
skoro dýchat se bála a já pozval ji dál.
Dívka bílá či vílá ze sna utkaná tvář,
důvěrná či neznámá.

Bílým žárem bílý jas
pak náhle v nás zažeh právě.
Náruč světla,
touhu, která vzlétla jak pták, co hnízdil v trávě.

Zůstaň, chtěl jsem zavolat zůstaň,
rychle zamkla mi ústa horkým zámkem svých rtů.
slova vážnou a prázdnou nocí na dlažbě zní
klapot bílých střevíčků

Znám tvá ústa, sítě řas i lásku v nás
bránu ke hvězdám
chvátal čas, já zapoměl , že neznám
a musím znát tvé jméno

Bíla dám ti jméno si bíla
není na světě síla co mně zastavit smí,
já tě najdu i kdybych na kraj světa šel sám
chci tě mít přísahám...